

Весняний концерт у Перс-Амбой

■ Надія Бурмака

Уяскравих оксамитових шароварах, у білосніжних вишиванках, трохи схвилювані дітлахи снують залом від батьків до сцени. 2 травня 2010 року тут, у Перс-Амбой (NJ), у католицькій школі Успення Пресвятої Богоматері, свято — Весняний концерт української пісні й танцю, організований за підтримки української католицької церкви Успення Пресвятої Богоматері. Режисер і сценарист концерту — професійний хореограф-режисер Надія Лемега.

Глядачі почали збиратися вже за кілька годин до початку. Пригощалися смаколиками, приготованими для них чоловіками з Товариства Святого Імені, обмінювалися враженнями, допомагали в закулісних роботах. А ось час урочистого відкриття концерту настав. На сцені ведучі — Надія Лемега та директор школи Михайло Шпигульський. Вони складають подяку українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богоматері й особисто пароху церкви Роману Дубицькому, католицькій школі Успення Пресвятої Богоматері, корпорації «Міст-Америка», Товариству Святого Імені, активістам і батькам

за практичну допомогу та моральну підтримку.

Злетіли вгору звуки молитви «Отче наш», і зал встає. Це хор «Боян» розпочав програму. Проникливим співом, фаворитом виконання хор зобов'язаний Аллі Коростіль, своєму керівнику, випускниці Дрогобицького педуніверситету. Органічно влітаючись у сценарій, перед глядачами постає дитячий танцювальний колектив школи. Під захоплені аплодисменти залу діти, серед яких заледве половину становлять українці, кружляють у танку «Привітання», радісно та довірливо демонструючи присутнім свої вміння, серед яких заледве половину становлять українці, кружляють у танку «Привітання», радісно та довірливо демонструючи присутнім свої вміння, серед яких заледве половину становлять українці, кружляють у танку «Привітання», радісно та довірливо демонструючи присутнім свої вміння.

Запитую в директора школи п. Шпигульського, чи не перевантажені діти у зв'язку з їхніми заняттями танцями. «Ну, що ви, навпаки. Діти більше здружуються не тільки між собою, а й родинами. До того ж творчість сприяє оптимізації емоційних станів. Як наслідок маємо послаблення емоційної напруженості та зменшення тривожності школярів», — розповів пан директор.

На зміну їм на сцену виходять учасники ансамблю «Надія». Танець «Квітка» — їхня прем'єра. Вишуканий орнамент, витканий живою лінією виконавців, захоплює грацією хореографічного образу й пластикою рухів. Елегантно поєднуються й гармоніюють розшиті вишивками та маками білі сукні виконавиць і вишиванка соліста Романа Борси з кожним граційним порухом тіл артистів. Довершує видовище музичний супровід, який оповиває барвистою стрічкою звуків танцюристів і глядачів. Оплески супроводжують виконавців протягом усього танцю, не стихаючи ні на секунду. Це — нагорода за багатомісячну напружену працю.

Заслужений артист України бандурист і співак Остап Стахів виступає на концерті безкоштовно. Його висока майстерність давно здобула міжнародне визнання. «Ой, на горі та й жінці жнуть», «Якби я був полтавським соцьким», «Біля хати калінонька» — осучаснені обробкою мистця пісні створюють експресивний світ розмаїття образів і емоцій. Зала ще й ще раз дякує оваціями, а за стрілецьку пісню «Повіяв вітер степовий» глядачі аплодують стоячи.

На сцену випурхує ансамбль «Веселка». Колек-

тив створено лише восени минулого року, тепер — його дебют. У більшості це були хореографічно не підготовлені діти. Але педагогічний талант пані Надії допоміг юним талантам повірити в себе. І ось погляньте: колесо з присядками, підсідка й комбінована присядка — як майстерно виконують усе це юні артисти!

Чистотою вранішніх Карпат віє від співу Анни Лауренс і Ксені. Талано-

виті співачки й музиканти водночас, вони своїми чистими, ніжними голосами втілюють ідею камерності, домашнього вогнища. Зала переймається настроєм виконуваних творів: співає разом із дівчатами «Червону руту» та «Ой, чорна я си, чорна», грайливо притупує ногами під пісню «А калина» та втирає крадькома сльози, слухаючи пісню про маму.

І знову танок — це третій танцювальний ан-

самбль Надії Лемеги «Червона калина» пропонує запальну композицію «Потанцюймо». Різноманітна щодо хореографічного малюнка, вона поєднує в собі й «перемінний крок», і «тинки», і «присядки», і «вихиляси», і «дрібшукки», і «притупи». А як непросто виконати «голубець у повороті», знає тільки професіонал, хоча з глядацького місця все видається легким і невимушеним. У «Червоній калині» — пе-

Засідання «Ценко-Добро Творити»

30 квітня 2010 року в Домі святої Софії в Елкінс-парк (ПА) відбулося засідання дирекції фундації «Ценко-Добро Творити» під головуванням д-ра Ореста Гаврилюка. Фундація, що її заснували Микола та Володимир Ценки, має на меті збереження української молоді в діаспорі та підтримку «Пласту», з огляду на те, що покинули був великим ентузіастом цієї організації. Фундація підтримує різні добродійні акції як у діаспорі, так і в Україні. Було обрано нового заступника голови — інж. Ірму Костик, а також нового секретаря — академіка Леоніда Рудницького. Під час нарад розподілено дотації на 2010 рік: \$3.000 асигновано на користь пластового табору-музею «Сокиль» біля с. Гриньківка (Україна); \$600 призначено на закупівлю навчальних посібників українською мовою для школи свмч. Йосафата у Філадельфії, що є єдиною українською школою в цій околиці. Фундація «Ценко-Добро Творити» є однією з десяти фундацій, що діють при товаристві «Свята Софія» в США.

Пресова служба товариства «Свята Софія»

Пане президенте В. Ф. Янукович, прем'єр-міністр М. Я. Азаров, українська громадська організація «Помаранчева хвиля» з великим обуренням зустріла останні новини з нашої Батьківщини. Приєднуючись до тривожних відгуків закордонного українства, зокрема звернення УКК, висловлюємо вам рішучий протест проти вашої антидержавницької діяльності, спрямованої на розкол очоленої й, очевидно, не рідної вам держави. Цей відкритий лист адресуємо вам обом не випадково: ви хоч і представляєте різні за Конституцією гілки влади в Україні, але насправді є представниками однієї команди, доволі прагматичної й наполегливої, та, на жаль, антиукраїнської. Крок за кроком починаючи з перших ваших владних днів, неначе випробовуючи на пильність вимушений політичними війнами український народ, ви продаєте національні українські інтереси на

Відкритий лист до української влади

догоду сусіднім державам, які дотепер не можуть змиритися з утратою своїх колишніх колоній. Ви почали з ревізії історії нашої країни. Кажемо нашої, тому що Бандера й Шухевич — не ваші Герої, вони віддали життя за Україну, за її мову, культуру, за її синьо-жовтий Прапор, за Тризуб, символи, за якими ви зараз стоїте при владі, поки що стоїте, але не поділяєте її цінностей. Мав слушність попередній президент України, коли сказав, що не було б і президента Януковича. Хоча важко назвати президентом людину, яка не знає історії народу, який вона репрезентує. Миколо Яновичу, незнання вами державної мови не дає права вам, як прем'єр-міністрові України, мовчки спостерігати цинічну та відкриту наругу над українською мовою й культурою підлеглих вам міністрів.

Вікторе Федоровичу, ви — той, хто, за Конституцією, мав би бути її гарантом, — першим брутально потоптали її 17-ту статтю, віддавши українську територію під так звану довготермінову оренду військовій базі сусідньої країни, яка вже стільки років поспіль нахабними промовами й діями своїх офіційних осіб не соромиться висувати територіальні претензії суверенній державі Україна. У таких умовах утрата Криму для України — це лише питання часу. Проте виглядає так, що Україна може втратити не тільки південь, але й схід. Користуючись результатом довголітнього систематичного витравлення національного ества загарбаного народу, у якого криваві сатрапи намагалися вирвати найцінніше, винищивши інтелігенцію та заморивши голодом мільйони сільського населення, що, власне, було якісним і стійким носієм

українського етносу, ви в Страсбурзі потопталися над святим, над пам'яттю мільйонів невинно замордованих. Як і ваші колишні попередники, котрі, намагаючись вислужитись перед загарбником, власноруч катували свій народ, ви з високої європейської трибуни заявили, що не було ніякого геноциду в Україні?! Можливо, тому, що згідно з вашою логікою — держави України тоді не було? Ні! Україна була! Бо був український народ зі своєю мовою, культурою, зі своїми Героями, урешті-решт! І не вам їх скасовувати! Ви заявили та зробили за 50 своїх днів уже, здається, усе, що так нахабно вимагав ще пірвоку тому від попереднього президента України глава Росії Медведєв. Залишилися завершити розпочату масштабну русифікацію нашого суспільства. Ви, напевно, знаєте ціну цим учинкам. Але знайте: ціну їм і вам ще вивнесе народ

України, у будь-якому разі, значна його частина, яка ще пам'ятає й цінує своє коріння. Скадається на те, що ви не зупинитесь на досягнутому. Щоб задобрити та відволікти Захід, ви зробили «широкий жест», віддавши запаси високозбагаченого урану, час покаже вигоду від цього, але чи було зроблено належні висновки й аналіз виконання даних уже колись обіцянок тим же Заходом і Сходом також молодій Україні — першій державі у світі, яка дубовільно віддала свій ядерний потенціал? Задобрений світ мовчатиме поки що, бо кожен зайнятий своїм. Мовчить, на жаль, поки що й основна частина України, зважаючи на безглузду у вищому законодавчому органі країни, але це мовчання — тимчасове. Історію народу (новітню також) потрібно поважати, пам'ятати й вивчати, а не переписувати на угоду комусь. Пам'ятайте про це!

Рада УГО
«Помаранчева хвиля»